

Nazdar sestry a bratři, vážení rodiče,

Na úvod nového čísla našeho časopisu vám přeji, aby byl pro vás všechny přicházející nový rok klidný, abyste celý rok prožili ve zdraví a v pohodě. Těším se, že společně prožijeme další rok plný společných dobrodružství. Letos nás čekají také dvě oslavy. Jedna větší a druhá, to se uvidí. Letos slavíme stoleté výročí založení naší organizace a také na podzim oslavíme deset let činnosti oddílu. Ale to je ještě daleko. Nyní jsou před námi snad konečně zimní měsíce a tak si budeme užívat sněhových radovánek a zimy. Tak toto jako úvod stačí a nyní se můžeme pustit do našich pravidelných i nepravidelných rubrik.

Co se událo v prosinci

17.12. Vánoční vycházka

Na tradiční vánoční vycházku jsme s i letos vydali poslední víkend před vánoci. Dlouze jsme přemýšleli, kam se to jenom na vánoční výpravu vydáme. Snad každý směr už jsme prošli. Až Pepka napadlo, že jsme ještě nešli z Malšovy Lhoty kolem Orlice zpět do Malšovic. Tak trasa byly vybrána a s tématem letošní předvánoční výpravy přišla Sváča. Protože už jsme šli do Betléma s pastýři, přinášeli Betlémské světlo a podobně chtělo to letos zase něco jiného. A tak letošním tématem byla oslava vánoc v různých koutech zeměkoule. Vše bylo připraveno a teď jen, aby přálo počasí. Skoro celý týden bylo deštivo, a tak představa cesty trávou po loukách podél Orlice nebyla zrovna ideální. A je tu sobotní odpoledne a náš sraz u Čechů. Počasí se umoudřilo a na toto roční období bylo docela i teplo. Na srazu se nás sešlo docela dost. Na naši vánoční vycházku se s námi vydali i rodiče Stopaře, Elišky a Myšky. Autobus jel na čas tak jsme nastoupili a popojeli o několik zastávek ke škole v Malšově Lhotě. Tam na nás čekala druhá polovina účastníků výpravy. Zahájení proběhlo na odbočce do školy. Privítali jsme rodiče a zakřičeli náš oddílový pokřik. Pak jsme se chtěli vydat na louky, ale jaké to na nás čekalo překvapení, když plánovaná cesta byla přehrazena plotem. Co teď. Naše plány začaly mít trhlinu. Ale pohotově jsme se rozhodli, že změním trasu a vydáme se jinudy. Otočili jsme se, přešli cestu a už jsme si to vykračovali po louce směr Stříbrný rybník. A hned na louce nás čekala první překážka. No ona to nebyla zase taková překážka jak to na první pohled vypadalo. Prostě jsme museli seběhnout příkřejší sráz na dno bývalého písáku. To se všem podařilo a cesta přes další louku připomínala putování nějakou stepí. Foukal nepřijemný vítr a všude rovina. Tak jsme tohoto místa využili k tomu, abychom vyzkoušeli naše dovednosti s busolou. Rozdělili jsme se do několika družin. Jednu z družin vytvořili i rodiče. Pak každý z rádců dostal pokyn, podle jakých azimutů se jeho družina bude pohybovat. Ale bylo to jednoduché. Připomněli jsme si světové strany. Jedna družina se proto vydala na sever, východ, jih a západ. Druhá na východ, jih, západ a sever a ostatní podobně. Na

každou světovou stranu musely družiny napočítat třicet kroků. Když družiny počítaly správně a i správně naměřily azimuty, měli se dostat na místo, ze kterého šly. Většině družin se podařilo dostat do blízké vzdálenosti od místa, ze kterého šly. Jen Delfini moc netrefily začátek. Na jejich omluvu se musí říci, že jsou to naše nejmladší světlušky. Po vyhodnocení úspěšnosti jsme pokračovali dále. Na další cestě jsme se ocitli na krásných australských plážích. V Austrálii se slaví vánoce i nový rok na plážích. A tak i my se uvelebili na pláži a chystali se vykoupat v krásném moři. Ale místní pobřežní vody se občas hemží i žraloky. Ty zastoupil Jáša a ještě někdo. Ostatní se koupali v moři a museli dávat pozor na žraloky. Pokud byli napadeni museli počkat na pobřežní hlídku, která je dopravila do nemocnice. Až po její návštěvě mohli pokračovat v koupání. Příjemně vyběhaní jsme se vydali dále. Okolo chat na Stříbrném rybníku a podél Stříbrného potoka do hlouby lesa. Až jsme se ocitli na místě, které bylo ideální pro naši další hru. Když Santa roznáší dárky tak přesně ví, komu který dárek má předat. My jsme nejprve vytvořili kruh a každý si prohlédl ostatní. Pak se všichni kromě Taterky schovali, ale tak, aby byl vidět vždy malý kousek oblečení. A úkolem Taterky bylo všechny poschovávané objevit. Šlo jí to celkem dobře, ale nejmladší vlčata se schovala tak dobře a tak daleko, že nebyla vůbec vidět a nemohl je nikdo nalézt. Ti se vynořili až na zapískání. Uspořádali jsme ještě jedno kolo, ale to jsme se schovávali na druhé straně lesa. Tam byl les přece jenom řídký a tak odhalování bylo snažší. Na další cestu jsme se vydali přes několik časových pásem. Od písknutí každý odhadoval čas, jak dlouho trvají tři minuty. Ten kdo si myslel, že již uběhly tři minuty se nahlásil u Siggioho. Vyhodnocení proběhlo asi po deseti minutách, když už všichni nahlásili svoje odhady. Klidu využila Sváča k oznámení další vánoční tradice. Po přesunu v časových pásmech jsme se posunuli do Japonska. Tam si o vánocích píší své přání na lístky, které pak spálí a tím se jejich přání snad splní. Každý jsme obdrželi kousek papíru a tužku, abychom mohli napsat své přání. Pak už jsme jen hledali vhodné místo, kdy bychom mohli rozdělat malé ohně a spálit naše přání. Ideální byla křižovatka plná oblázků. Družiny obdrželi sirky a každá měla za úkol rozdělat malý oheň, na kterém měla spálit svá přání. Nejrychlejší byli kluci, které následovali Delfini a Veverky. Největší problémy měly Ještěrky. Těm se vůbec nedařilo. Dalo jim to spoustu starostí a možná i sirek, které spotřebovaly k rozdělení ohně. Po několika neúspěšných pokusech se jim to taky podařilo. A to už se začalo pomalu stmívat a tak jsme museli zrychlit náš krok, abychom se neztratili v hradeckých lesích a stihli dojít do klubovny. Do té jsme dorazili již za úplné tmy a příjemně unavení. A tak jsme začali vařit čaj a chutnat cukroví, které si každá družina vyrovnala na stoly. Po krátkém odpočinku nás čekalo ještě několik soutěží a her v klubovně. Tak třeba zkoušeli jsme poslat telegraf jehož jednotlivá slova musela začínat stejným písmenem. Pak jsme se pokoušeli poslat co nejdelší telegraf. Každý dostal arch papíru, ze kterého musel natrhat co nejdelší pruh, aniž by se mu roztrhnul. Mezi nejlepší telegrafisty patřili i rodiče. Vyhodnotili jsme všechny soutěže,

a protože se nám pod stromečkem objevily i nějaké dárky, byl čas na jejich rozdávání. Začali jsme od těch našich nejmladších. Pak se v předávání dárků střídali vždy ti, kteří obdrželi dárek. Jako poslední dárek všichni dostali oddílový hrneček se společnou táborovou fotkou. Letošní vánoční výpravu jsme zakončili zpěvem skautské večerky. Po ní si každý zabalil své dárky, uklidili jsme klubovnu a rozešli se do svých domovů se připravovat na ty opravdové vánoce.

23.12. Betlémské světlo

Tradičně v podvečer Štědrého dne se skauti z celého Hradce setkávají u katedrály, aby si domů odnesli světlo z Betléma. Nejinak tomu bylo i letos. I náš oddíl tam měl své zastoupení. Pro světýlko si přišla Anežka, Kaťák a Saggi.

A ještě krátký článek od Světlušky o posílání balíku přes půlku světa skautce do Austrálie:

Jelikož jsou Vánoce, chtěla jsem poslat dárek skautce z Austrálie, se kterou si už delší dobou dopisuji. Tak jsem tedy dárek dala do takové velké papírové obálky a po škole jsem zašla na poštu. Zrovna jim tam nefungoval přístroj, co vydává ty lístečky s čísly a brzy se za mnou utvořila dlouhá fronta. Když jsem přišla na řadu, přistoupila jsem k okýnku, kde seděla poněkud nepříjemná paní a hned prý co chci. Tak jsem jí tedy vysvětlila, že chci poslat balík do Austrálie a ona mi dala nějaký bílý lísteček na vyplnění. Pak mě napadlo, že mi asi nedají žádnou nálepkou s předtištěnými kolonkami na adresu, takže jsem tam ještě v rychlosti nalepila izolepou bílý lístek s adresou australské skautky. Když se mi konečně podařilo lístek vyplnit, musela jsem zase chvílku počkat, jelikož mezitím k mému okýnku šel někdo jiný. Pak jsem odevzdala lístek a chtěla jsem ten balík podat té paní. A ona, že prý tam má být i moje adresa. Při tom se tvářila, jako bych byla snad úplně blbá a jak to, že to nevím. A tak jsem šla už po třetí k onomu okýnku a při tom jsem doufala, že napotřetí se to už povede. Tak balík už byl v pořádku. Pak se mě ta paní ptala, jestli to chci poslat letecky, nebo po moři. Vůbec jsem nevěděla, jak a co mám odpovědět. Tak jsem jen tak plácla, že letecky. Paní odešla dozadu pro nějaký modrý lísteček, který jsem měla následně vyplnit. Tak jsem tedy vyplnila celý lístek a podávám ho paní. Jenže mě nedošlo, že to musí být v angličtině. Když jsem to ještě přeložila do angličtiny, ptala se paní, zda to chci poslat obyčejně nebo doporučeně. Poté, co jsem se zeptala, co je levnější a co jsem zjistila, že to mám poslat obyčejně, konečně mi paní balík vzala, že ho pošle. Na poště jsem strávila půl hodiny a jen doufám, že balík šťastně dorazil. To vám napíšu příště.

Co se chystá

V posledním týdnu před prázdninami se sešla velká oddílová rada, aby kromě jiných oddílových záležitostí podiskutovala plány našeho oddílu na druhé pololetí. A na čem se shodla zde uvádíme. Termíny většiny akcí jsou skoro jisté. Proto si prosím termíny zapište, abyste nechyběli na žádné z nich.

Leden

21.1. Odpoledne deskovek

Tuto sobotu se sejdeme v 14.30 v naší klubovně, kde opět oprášíme naše deskovky a zahrajeme si nějaké z nich. A možná se uskuteční i malý turnaj v některé z deskovek.

Únor

19. - 25.2. 3. Zimní tábor opět v Krokonoších

Jak již víte z našich webových stránek i minulých čísel časopisů opět se letos uskuteční zimní tábor. Letos se vydáme na naši známou chatu ve Velké Úpě. Proto dlouho neotálejte a vyzvedněte si přihlášku u vedení oddílu. Podrobnější informace o odjezdu apod. zveřejníme v dalším čísle časopisu.

Březen

17.3. Jarní výprava

23.-25.3. Víkend v džungli

Víkend plný her a soutěží, které se váží k vlčácké stezce. Více informací sdělíme v dalších číslech časopisu.

Duben

21. -24.4. Jarní robinsonáda v České Třebové

Květen

5. - 8.5. Jarní putování pro skauty a skautky

Vydáme se se stany putovat krásnou krajinou Broumovska

12.5. Závody světlušek a vlčat

Červen

9.6. Skoro letní výprava

Červenec

14. - 28.7. Letní tábor v Dobré vodě

Na letošní tábor se vydáme na tábořiště kolínských skautů nedaleko Ledče nad Sázavou. Více zatím nesdělíme. Nechte se zatím překvapit.

Registrace 2012

Zde bychom chtěli jen připomenout placení registrace ve výši 600,-Kč na rok 2012. Poplatek je třeba zaplatit **nejpozději do poloviny ledna 2012.**

...A na závěr?

Tak to je vše, co jsme vám chtěli v tomto čísle časopisu sdělit. A na závěr ještě zopakujeme přání všeho jen toho nejlepšího v právě začínajícím novém roce

Saggi, Pepek, Sváča, Sova, Zuzka, a Lékárník